

מ"ת 2065/03/22 - מדינת ישראל נגד אחמד אבו דיה

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 2065-03-22 מדינת ישראל נ' אבו דיה (עציר)

תיק חיצוני: 112861/2022

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא נועה חקלאי

מדינת ישראל

מבקשת

נגד

אחמד אבו דיה (עציר)

משיב

החלטה

1. בפני בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים כנגדו, על פי הקבוע בסעיף 21(א)(1)(ב) לחוק סדר הדין הפלילי [סמכויות אכיפה - מעצרים] תשנ"ו - 1996.
2. כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של התפרצות לבניין שאינו מגורים וביצוע גניבה, 2 עבירות של גניבה, נסיון גניבה, הסגת גבול, היזק לרכוש במזיד ואיומים.
3. ב"כ המשיב חלק על קיומה של תשתית ראייתית לכאורית, על כן עיינתי בכל חומר החקירה וצפיתי בסרטונים.
4. עסקינן בשני אירועים שהתרחשו בקניון "סימול" באשדוד. האירוע הראשון הוא מיום שישי 25.2.22 בשעות הערב, שעות ספורות לאחר סגירת הקניון והאירוע השני הוא למחרת היום, בשבת בבוקר בסביבות השעה 7:00.
- בניגוד לטענת ב"כ המשיב - בתיק החקירה סרטונים המתעדים את 2 האירועים (ולא רק צילום ווטסאפ של השוטר).
5. המשיב נתפס בכף באירוע השני, בעודו נמצא בתוך המתחם של דוכן קנדי-מן בקניון, כשהוא נצפה על ידי השומר אשר הבחין בו כשידו של המשיב בתוך ארון הסיגריות.

מצפיה בסרטון המתעד את אירוע הראשון ניתן להבחין בדמות אשר יוצאת מחנות סקופ, וצועדת לעבר דוכן קנדי-מן. אותה דמות נכנסת אל הדוכן מתחת לברזנט שעוטף את הדוכן, מטפסת פנימה, פותחת ארונות, מתעסקת שם בכל מיני דברים במשך שניות ארוכות ואז משליכה שקית אשפה שחורה וגדולה מלאה תכולה, אל מחוץ לדוכן, הדמות

יוצאת מצד אחר של הדוכן ומסתלקת עם השקית.

מצפיה בסרטון המתעד את האירוע השני ניתן לראות דמות, אשר דומה מאוד לדמות מהסרטון הראשון - במבנה הגוף, בבגדים, בחולצה הבהירה שמבצבצת מתחל לסווצ'ר השחור.

כאמור, באירוע השני המשיב נתפס בכף ועל כן זוהה בוודאות. ניתן לראות באירוע השני את הכפפות הכחולות על ידי של המשיב.

הזיהוי באירוע הראשון חלש יותר שכן לא נתפס בכף, עם זאת מדובר בדמיון רב בין הדמויות, וכאמור - אימו של המשיב זיהה אותו בוודאות כשהוצג לה הסרטון של האירוע הראשון.

די בכך כדי לספק תשתית ראייתית לכאורית לכך שהמשיב הוא זה שצולם במקום בשני האירועים.

באשר לגניבות:

לאחר שהתגלה האירוע הראשון, התקשרו מהקניון אל מנהל העסק של קנדי-מן אשר הגיע למקום, הבחין בבלגן שבעסקו, ספר את כמות חבילות הסיגריות שנותרו במקום וציין כי נגנבו 154 חבילות סיגריות מסוגים שונים וכן 20 סיגריות אלקטרוניות. שווי הנזק בסך 5500 ש"ח.

בניגוד לטיעוני הצדדים, ספירת המלאי האחרונה של הסיגריות בדוכן לפני מועד ההתפרצות לא נערכה שבועיים קודם לכן ואף לא שבוע קודם לכן - אלא ביום שישי 25.2.22 עם סגירת החנות, שעות ספורות לפני ההתפרצות, כפי שניתן ללמוד מהודעת הוואטסאפ אשר העתק ממנה צורף לתיק החקירה. די בכך כדי לספק תשתית ראייתית לכאורית להיקף הגניבה. ואציין כי שקית האשפה שנזרקה על ידי המשיב אל מחוץ לחנות נראתה מלאה באופן שבהחלט מתיישב עם היקף הגניבה הנטען.

בעת מעצרו של המשיב נתפס בכיסו שיק אשר נגנב מקופת העסק סקופ. כשמז"פ בדקו את העסק הבחינו שהקופה פתוחה. כאמור, המשיב נצפה כשהוא יוצא מבית העסק סקופ ומשם צועד לעבר קנדי-מן.

העובדה שמצלמת הגוף של השוטר לא היתה פתוחה מתחילת האירוע ועד סופו, אין בה כדי להוות כרסום בתשתית הראייתית בכל הנוגע להימצאות השיק הגנוב בכיסו של המשיב.

באשר להיזק לרכוש - בתיק החקירה חוות דעת מז"פ אשר תיעדה את אופן הפריצה, ניתוק המנעול של הדלת החיצונית של חנות סקופ, כניסה דרכה אל החנות ויציאה מחנות סקופ אל תוך הקניון דרך תריס הגלילה. למנעול נגרם נזק.

צודק ב"כ המשיב כי אין תיעוד ישיר לכך שהמשיב הוא זה שפרץ את המנעול ופתח את דלת הגלידריה, עם זאת, כניסתו הראשונה של המשיב היתה שעות ספורות לאחר סגירת הקניון, אין ספק שהוא נכנס לקניון דרך חנות סקופ כפי שרואים בסרטון ובוודאי בשים לב שהשיק שנגנב מהחנות נמצא בכיסו. לכן ניתן לייחס למשיב את ההתפרצות ומכאן גם את ההיזק הן מכוח הראיות הנסיבתיות שפורטו לעיל והן מכח החזקה התכופה. [כידוע, הפסיקה הכירה בכך שהוכחת "החזקה התכופה" הופכת את ההחזקה ברכוש גנוב שנגנב בפריצה כראיה לעצם הפריצה. ראו למשל ע"פ (עליון) 15/78 **משה ביבס נ' מדינת ישראל** (18.10.78); ע"פ (עליון) 5492/11 **מורד אלרחמן נ' מדינת ישראל** (5.8.12); ע"פ (עליון) **לואי שטארה נ' מדינת ישראל** (30.6.14)].

באשר לאיומים - התשתית הראייתית מבוססת על הודעותיו של פיליפ בוהדנה אשר ציין כי המשיב דרש ממנו לשחרר אותו אחרת יקרה משהו חריג.

המשיב בגרסתו טען כי הוא שיכור ועייף ולא זוכר כלום (מר בוהדנה טען כי לא היה למשיב כלל ריח של אלקוהול). המשיב לא ידע לתת הסבר להימצאות השיק הגנוב בכיסו. וההסבר שנתן לכך שנכנס לדוכן קנדי-מן היא כי הוא היה צמא. הוא לא נתן כל הסבר מדוע צעד את המרחק הרב מביתו ועד לקניון "סימול" כדי לחפש ברז מים דווקא בתוך ארון הסיגריות של דוכן קנדי-מן, כשעל ידיו כפפות כחולות.

סיכומו של דבר, אני קובעת כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית המספיקה לשלב זה של הדיון.

6. קיימת עילת מעצר כנגד המשיב בשל מסוכנותו וזאת לאחר שנמצא כי קיים יסוד סביר לחשש שהמשיב יסכן את בטחונו של אדם ואת רכושו כפי שקבוע בסעיף 21 (א)(1)(ב).

הגם שעבירות רכוש אינן מקימות עילת מעצר סטטוטורית, נקבע לא אחת כי בנסיבות מסוימות יש בעבירות הרכוש כדי לסכן את "בטחונו של החברה ואת בטחונו של כל אדם בה. בנוסף על כך, עבירות רכוש טומנות בחובן סיכון טבוע כי בתנאים מסוימים הן תבוצענה באלימות ותוך סיכון חיי אדם, או שלמות גופו; אם לצורך השגת הרכוש, אם לצורך שמירה עליו, ואם לצורך הימלטות המבצעים מעונש" [בש"פ 5421/98 **פרנקל ואח' נ' מדינת ישראל** (18.9.98)]. ראו גם בש"פ 45/10 **פאדי מסארוה נ' מדינת ישראל** (8.1.10); בש"פ 5572/12 **יוסף שרלו נ' מדינת ישראל** (24.7.12) ורבים אחרים.

7. בענייננו, העבירות שביצע המשיב לא בוצעו בתחכום רב, לא בהיקף ניכר, לא חברו מספר עבריינים לביצוע יחדיו, לא היה שימוש באמצעים משוכללים, כך שהמסוכנות שנשקפת מנסיבות האירוע עצמו אינו רב, עם זאת אין לשכוח שמדובר בשני אירועים שהתרחשו בהפרש של שעות בודדות ובעיקר לא ניתן להתעלם מהמסוכנות הנלמדת מעברו של המשיב. למשיב, על אף גילו הצעיר (בן 21) 3 הרשעות קודמות בגין עבירות פשע על פקודת הסמים המסוכנים, בגין עבירת שוד בגינה נדון ל-30 חודשי מאסר ובגין עבירה של התנהגות פרועה במקום ציבורי בגינה נדון ל-3 חודשי מאסר. מעיון בגזר הדין בתיק השוד עולה כי המשיב משך את תיקה של הקורבן ואת הטלפון שהיה בכיסה תוך שהוא מפיל את הקורבן וכשהתנגדה- הוא פצע אותה ונמלט עם רכושה. במקרה דנן המשיב

איים על פיליפ בוהדנה על מנת שישחררו לאחר שנתפס בכף, אך בזו הפעם המשיב לא נקט אלימות פיזית.

לאור האמור, הגעתי לכלל מסקנה שמתקיימת בעניינו של המשיב עילת מעצר בשל המסוכנות, אך זו אינה ברף מאוד גבוה וניתן לאיינה בחלופה הולמת שיהיה בכוחה כדי לאיין את המסוכנות.

8. המשיב יהיה רשאי להציג החלופה במעמד הדיון.

9. החלטה זו תימסר לצדדים על ידי כב' הש' דגנית משעלי ביטון במעמד הדיון ביום 20.3.22.

10. תיק החקירה יוחזר למבקשת על ידי כב' השופטת דגנית משעלי ביטון.

ניתנה היום, ט"ז אדר ב' תשפ"ב, מוצאי שבת, 19 מרץ 2022,
בהעדר הצדדים.